

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoieală.

„MANIFESTAȚIILE CONSERVATOARE“

Partidul d-lui Cantacuzino a deschis o ospătărie populară gratuită pentru partizanii fără slujbe.

D. Cantacuzino face pe casieria la bufet scriind în registre numărul porțiilor consumate de fie-care «amic politic».

D-nii Take Ionescu și general Jak Lahovary servesc pe clienți.

Pe lângă ospătărie este atașat și un magazin de hăinărie numit «secția paltoanelor».

...La toate acestea ziarul «Conservatorul» le zice: *manifestațiile conservatoare.*

PETRECERE LA MOȘI

Ca ori-ce român, credincios datinelor strămoșești, m'am dus și eu la Moși.

Mai bine m'aș fi dus la moașe, pe onoarea mea, — că ce-am pățit cu Moșii și morților oiă spune.

Trec peste comedia unde vedeai o domnișoară cu capul mare (singura femeie din lume care n'are cap ușurel); trec peste mutoscopul care 'ți arată un *El* și o *Ea* sărutându-se și, tocmai când 'ți-e lumea mai dragă, se oprește mașina și nu mai vezi urmarea acestui senzațional foileton; trec peste panorama unde acum două-zeci de ani am văzut pe Barbara Ubrik de ceară dându-și sufletul și nici anul ăsta n'a mai murit, ținând ast-fel în chip miraculos recordul agoniei.

Trec peste toate câte se văd în Moși; trec chiar peste bătăturile citor-va persoane și... iată-ne, cu și amicul Iancu, la una din cârciumile grădinei Eliad.

Aveam amindoi o foame de lupi, o foame de funcționari suprimați.

— Baete, un puiț fript!

Comanda este executată prompt; dar în schimb executăm și noi fără mila pe chelner, care ne-a servit un puiț cu un parfum foarte îndolnic, un puiț din timpul lui Ludovic al XIV, aproximativ, bine înțeles.

Baete, o fleica.

Ni se aduce și fleica îndată; ca fragezime, e destul să spun că ai fi rupt două săbii de Damasc și cinci pumnale de Toledo încercându-te s'o tai; ca miros, însă, trebuie să recunosc acest merit al cârciumarului, mirosea ceva mai urit de cât puiul, ceea ce însemnează un *tour de force* remarcabil.

În urma acestor mici incidente, pofta de mâncare a amicului Iancu se transformă în poftă de ceartă. Însă eu, dându-mi seama că asta n'ar întineri de loc puiul și n'ar face ca fleica să miroasă a violete de Parma, conving pe amicul meu că trebuie să plătim și să mergem repede în altă parte să mâncăm.

Amicul Iancu consimte, bombănind, dar tot nu se lasă pînă nu înfășoară într'o bucată de jurnal o aripă de puiț, *corpus delicti*, cu care își propunea să bage în fundul ochi

pe cârciumarul care a comis un așa de odios atentat contra stomacurilor noastre.

Ne instalăm la o masă de la altă cârciumă.

Ca să fim mai siguri că nu ne păcălim, comandăm câte-un ou fiert. Sparg pe al meu și constat că era unul din acele ouă cu surprize cari se vînd la Paști. Într'adevăr, în ou, găsesc un mic puiț în stare embrionară, care nu mișca de loc. Probabil, dormea, sărăcutul; mi-a fost milă să-l deranjez și l'am dat chelnerului să-l ducă înapoi.

Amicul Iancu n'a mai voit să spargă și oul comandat de el. L'am dat și pe acela îndărăt, și acum îmi pare rău: de unde știi că în acest al douălea ou descopeream un puiț ceva mai măricel și — totul e posibil în Moși — poate chiar fript d'a gata, ceea-ce ar fi constituit pentru noi un frumos chilipir.

— Dragă Iancule, zic eu, hai să cerem cașcaval; după câte știu, în cașcaval nu se găsesc puiț de găină.

— Cine știe! răspunse șceptic tovarășul meu.

Cașcavalul, prăjit, fu adus pe masă fără întârziere.

O Späthe, o Stork, o Balăcescule, de-ați ști voi cum era cașcavalul cela, n'ați mai întrebuinta marmura, bronzul sau granitul în sculpturile voastre! Ați face statui de cașcaval din Moși, și operele voastre ar sfida sute de veacuri puterea distrugătoare a timpului.

Cașcavalul ce ne-a servit chelnerul e mineralul cel mai dur și mai rezistent pe care l'am văzut vreodată.

Dacă în București primăria ar pava o stradă cu asemenea cașcaval, n'ar mai fi nevoie de reparații o mie de ani.

...Și ast-fel, eu și amicul Iancu, cu toate că plătisem mâncarea în două locuri, plecarăm nemîncați spre oraș.

Norocul nostru fu că, după ce am înnemerit ca Eremia cu oiștea în gard, ne întîlnirăm pe drum cu simpaticul medic veterinar cu același nume.

Amicul Iancu, vibrînd de indignare, reclamă medicului veterinar al primăriei și ceru să ia măsuri contra cârciumarilor asasinii.

Simpaticul medic ne dete satisfacție deplină... ducîndu-ne la o altă cârciumă unde mîncarăm și băurăm bine și sdravan, pînă cînd Aurora cu degetele ei roze începuse să ajute pe măturători să curețe stradele Capitalei.

Kiriac Napadarjan.

LA MAHALA

O fl. e'ă hodorigită
Miorlăește o chindie,
Și nea Nae bate'n masă:
«Inc-o țuică să mai vie...»

Un băeaf toacă'n grătare
Și prăjește mititei,
Între sticle și pahare
Stă nea Nae ca un bey...

Mindru-i nas cît o cartoafă
S'a roșit ca o domată;
Bate'n masă, bombănește,
De se string ștregarii roată.

Cu căciula pe-o sprînceană
Sare-n sus și vrea să joace:
Dă din minț, se potignește
Și se 'neurcă 'n cozondroace...

Rîd în hohote vecinii;
Rîd ștregarii desmățați;
Iși dau brinei și bat în palme
Diavoli împelițați...

Se înalță praful: nuori...
S'a stîrnit o harmalae...
Ca-într'o lae țigănească
Împrejurul lui nea Nae...

N. N. Beldiceanu.

PREFECTUL CU MULTE MOAȘE...

Un ziar gălățean combate pe d. Jenică Atanasiu, prefect de Covurlui, mai rău de cât pe celebrul Jenică Géraudel din București.

Iată ce spune despre bietul prefect:

«E destul să spunem că prefectul, judecînd după izvoarele din cari s'a adăpat intelectualicește, caută să puie în practică comunismul la femeii.

Notarii de prin comune sunt preșchimbați în proxeneți și moașele, ca și unele învățătoare, atrase de aceștia, cad în labela prefectului și ale acelor cari duc cuvîntul mîntuirii în numele lui.

Ni-e rușine și ne acoperim fața cu mîinele».

Era de prisos, confrate, să ne spuie că de rușine își acoperi fața cu mîinile, după ce ai scris asemenea bazaconie. Doar nu era să înțelegem noi că 'ți-ai acoperit fața cu picioarele!

LUI CAZABAN

Fac-totum la pretinsa
revistă «Moftul».

Ți-am ghicit măiastra-ți pană,
Mult iubite Cazabane,
Și, deși mă 'njuri năprasnic,
Eu te-am plins, te-am plins, sărmane!

Dacă 'ți dă Constantinescu
Un frane pentru cinci coloane,
Cred însă că nu 'ți pretinde
Să scrii lucruri grosolane.

Poți răspunde 'n mod subțire,
Mult iubite Cazabane,
Nu să 'njuri ca și țiganii
Ce dorm noaptea pe maidane.

Dar, cum zic, îți pling de milă
Delicate Cazabane,
Poate-așa ți-a fost destinul,
Prea rimezi cu *milocane*.

Poți să urlî mult și bine,
Talentate Cazabane,
Te compar c'o alifie
După locurile virane.

Calr.

REFORMELE MITROPOLITULUI MOLDOVEI

Cititorii noștri sunt în curent, de sigur, cu noua *iradea* a Mitropolitului Moldovei, Partenie, prin care se interzice laicilor să se stabilească pe timpul verei, pe la sfintele locașuri monastirești.

Iată, în adevăr, o măsură excelentă, pentru care nu putem de cât felicită pe Inaltul Prelat.

Și știți de ce? Nu doar că subsemații am fi făcând parte din tagma preoțească și că, deci, am avea interes să parteni-m pe Mitropolitul Partenie.

Nu. Motivul pentru care decretăm de excelentă măsura Inaltului Prelat e un motiv de înaltă ordine morală...

În adevăr, spectacolul pe care ni-l ofereau monastirile noastre, pe timpul verei, era cât se poate de dureros.

Începînd din luna Iunie și pînă pe la Septembrie, o mulțime de persoane, cari n'aveau nimic a face cu rasa și cu comanacul, veneau să se instaleze pe la aceste neprihănite locașuri de sufletească odihnă.

Dar aceasta n'ar fi nimic încă. Ceea-ce e mai rău din toate astea, e că pe urma acestor vizite se descopereau lucruri scandaloase. Așa, de pildă, nu rare-ori ni s'a întâmplat s'auzim de dezertări în rîndurile cuvioaselor oițe; sau de descoperirea vre-unui prunc ucis în lacul de lîngă monastire; sau de înmulțirea personalului vre-unei monastiri de maici cu vre-un dolofan de băiat, voinic și chipeș ca... sfinția sa părintele arhondar al monastirei învecinate, de pildă...

Ei bine, lucrurile astea trebuiau curmate odată. I. P. S. S. Mitropolitul Partenie, care 'n trecutul său preoțesc

a slăvit, odată cu Dumnezeu, și Morala, a tăiat în *carne vie*... Și bine a făcut!
De cât... avem și noi o propunere de înaintat. Iată despre ce e vorba.

Se știe că, în genere, monastirile noastre de maici — ori cit de isolate ar avea aparența să fie — au, totuși, în apropiere, câte-un mic «sătișor» sau cite un mic «schitișor» de prea cucernici și pocăiți călugări...

Se mai știe, apoi, că «sătișoarele» rominești numără printre locuitorii lor și «flăcăiași», cu doruri date 'n ispită, cu brațe vinjoase de-ar trosni, zău, și... oase sfinte la strînsoarea lor!...

Așa fiind, iată propunerile ce aveam de făcut: În primul loc, să intervină I. P. S. S. la d. P. S. A. — ministrul de interne — pentru suprimirea satelor ce sunt prea... în gardul monastirilor de maici!...

Să dispună, apoi, I. P. S. S., ca «schitișoarele» de călugări ce *intimplător* se află în preajma monastirilor de maici să fie mutate nițel mai depărțitor...

Să mai dispună, apoi, I. P. S. S., ca 'n serviciul monastirilor de maici să nu se mai primească — cum s'a făcut pînă acum — flăcăi voinici...

Și-acum, o ultimă propunere: mai rărește-o Inalt Prea Sfinte cu inspecțiile pe la monastiri!...

Nu de alta, dar... știi, e cam incomod pentru Sfinția Ta, să te deranjezi așa des cu inspecțiile, cînd reformele s'ar putea prea bine face stînd la Iași...

Nu, zău, e păcat Inalt Prea Sfinte, să-ți strici bunătate de sănătate, pe care cu greu ți-o dregi la Carlsbad în timpul verei, cu inspecții pe la monastiri, cari-ți dau prilejul să-ți faci atîta singe rău — cum ți-ai făcut, de pildă, zilele trecute, cînd ai decis înlocuirea stareței de la Văratec, care, fiind prea bătrînă, nu e destul de energetică...

C. Brăescu.

CINE INSPIRĂ PE POETE

Poeții noștri cînd fac versuri —
Se zice — muza că'i inspiră.
O fi saū nu — la ei să fie —
Pe mine asta nu mă miră.

Dar cea-ce 'mă pare enigmă —
— Zimbiți lectrițelor șirete? —
E întrebarea ce se naște:
Cine inspiră pe poete?

După gramatica romină —
De care nu vor ca să știe,
Găsim că'i un muzoi la *mijloc*
Cînd se comite-o poezie!

Și cum poeții își trag muza
De păr — auzi ce barbarie —
Urmează că își trag și ele,
Muzoiul lor, de țacălie! ¹⁾

Chic.

1) De barbă, favorite, etc.

EPIGRAMĂ

Unul preot

Pe cînd slujea leturghia
Tot citînd de duhul sfînt,
Duhul 'ți-a eșit din gură...
Și-aū căzut toți la pămînt!...

Gore

GENERAL STOICESCU

În urma severei execuțiuni ce i-am administrat, amicul nostru Teleor, care alunecase pe o pantă pernicioasă, a devenit iarăși băiat de spirit ca mai 'nainte. Dovada este nostima bucata de mai jos pe care-am obținut-o cu mari sacrificii materiale și o publicăm cu deosebită plăcere:

Generalul Sturdza pleacă
În concediu;
Pentru boale dinsul cată
Un remediū!

În consiliu de miniștri,
Taraboii!
Cine? Cine să rîmie
La Rasboii?

Li se auzea d'afară,
Mă rog, gura!
A ținut vr'o două ceasuri
Tura-vura.

Dom' Stoicescu 'ndeplinește
Toată forma,
Și 'l va prinde de minune
Uniforma!

Bucurie mare printre
Comisari,
Bărbieri, și prin cohorta
De samsari!

Dom' Stoicescu o să puie
Alte norme,
Și armatei va aduce
Mari reforme!

Praful nou, praful de pușcă,
De acum,
Va avea o adiere
De parfum!

El va fi cu totul alt-fel,
Și o crez,
El va fi un praf, o pudră,
De orez!

Iar în raniță soldații
Și 'n gheretă,
Vor avea și apă pentru
Toaletă.

Pîn' acum se cerea credit
Pentru-alice;
Dinsul o să ceară pentru
Cosmetice!

Teleor.

NENOROC

De un lung șirag de vremuri
O urmez mereu cu ochii
Și aștept să-l vie gândul
Să-și ridice coada rochi.

De sint șuaă ori de sint teafăr,
Dar m'a prins amarnic dorul
Ca să-î văd măcar odată
Citu-și de puțin piciorul.

E zadarnic: colbu 'n uliți
Stee groasă pătură,
Dinsa cu-a ei hăină multă
Colbul tot îl mătură.

Și 'ntr'un cind rugai pe 'Naltul:
«Fă-ne Doamne-un vint pe-aice
Poalele mătăsii mindre
Doar de-o schioapă să-î ridice!»

Iară Cel ce-ascultă toate
Mi-ascultă și mie ruga
Și văzuî atunci, pe dată,
Vintul cum venia de-a fuga,

Flaturindu-î, ridicindu-î
Poala lungă-a lungii rochi
Dar tot dinsul—arză-l doru!—
Nori de praf mî-aruncă 'n ochi!

Și tot n'am văzut nimica;
De, așa noroc am eu:
Bate vintul, ori nu bate
Tot e vaî de capul meu.

B. Lăzăreanu.

OMUL CEL MAI PIOS

— Care e omul cel mai pios din Ro-
minia?

— Mitropolitul Primat.

— Nu e adevărat. Omul cel mai pios
e Georgescu-Vitriol.

— ?! !

— Georgescu-Vitriol a înființat un
munte de pietate în București și apoi a
pus toate obiectele de la acest munte de
pietate la un alt munte de pietate din
Belgia.... E plin de pietate Georgescu-
Vitriol!

CLIFE DULCI

Pentru Thylda

Ea, cea mai dragă din studente,
E și internă 'ntr'un spital.
Iar eu, poet, c'o mină frintă,
Sunt într'un hal fără de hal.

Privind cum rana îmi desface
Mă doare, și... suspin încet;
«Gîndește-te în altă parte»—
Imi zice c'un vădit regret.

Și mă gîndesc la doi luferi:
Stăpînitorea acelor astre
Cu-al ei stilet, îmi face ochii
Să vază stele verzi și-albastre...

V. Pod.

O FEMEE-FENOMEN

Extragem dintr'o telegramă a ziarului
«Universul» în care se vorbește de des-
coperirea cadavrului unei femei tăiate 'n
bucăți:

«Brațele și picioarele (părțile de sus) îi
erau fripte în multe părți. Mîinile și pi-
cioarele de jos îi lipseau».

Brațele și picioarele de sus și mîinile
și picioarele de jos: care va să zică o
femeie cu patru mîini și cu patru pi-
cioare! Era bună de expus la Moși.

DOCUMENT UMAN

Extragem următoarele din prefața unui
curs de construcții practice:

«Am comptat, tiragiul înainte al acestei
«laborioase lucrări prin continuațiunea ime-
«diată a divei la lumină a cărței a doua
«și a treia după cartea întâi «pe sprijinul
«speselor abonamentelor anticipate», dar
«în prezența acestei antiteze între abonații
«asigurători și asigurați fiind pus în fața
«unei pozițiuni contradictorii, calea cea
«mai nemerită n'am putut-o afla alt-fel de
«cit în «sistemul unui echilibru indife-
«rent» și materiile pe care m'am întemeiat
«a fost, pentru că aveam forțele opuse ale
«abonaților plătibili și plători și pentru că
«trebuia să persist în toate pozițiunile echi-
«librului meu ce mi 'l-am ales și creiat față
«cu abonații mei lectori pînă în momentul
«cînd am putut preschimba sistemul «echi-
«librului indiferent» prin «cel nobil», pînă
«în acel minut «adică cînd am putut con-
«tinua darea la lumină a cărței a doua și
«a treia prin înaintarea plăței tiragiului lor».

Vreți să știți cine-i autorul? Ascul-
tați-i titlurile:

M. G. Nițescu, Căpitan de artilerie, inginer,
cavaler al ordinului Steaua Romîniei și a altor
decorații. Fost instructor a guarzilor de artilerie
în aceste materii.

Hniks.

MOȘ TEACA LA CONGRESUL LIGEİ

O scenă nostimă s'a petrecut la con-
gresul Ligei culturale.

Era a doua zi de congres. Conu Pe-
trache Grădișteanu, ales în fruntea listei
comitetului central în ședința precedentă,
se duse la d. maior Mladian, președinte
de vîrstă al Congresului, și-î spuse:

— Te rog înscrie-mă și pe mine, vreau
să vorbesc ceva.

— Cum te chiamă pe d-ta? întrebă
cu seninătate d. maior Mladianu.

— Petre Grădișteanu.

— Care Petre Grădișteanu?

— Apoi nu m'ăți ales d-voastră eri...

— A! da... pardon...

Și, foarte solemn, d. maior Mladianu
se ridică și spune cam următoarele:

— Domnilor, daî cuvîntul d-lui Petre
Grădișteanu? Cine nu'l cunoaște pe d.
Petre Grădișteanu? E de prisos ori-ce
elogiu. Priviți figura senină a acestui

venerabil bătrîn, figură care e întipărită
în mintea tuturor romînilor...

...Ast-fel vorbi d. maior Mladianu
care cu două minute înainte nu'l cunoștea
pe conu Petrache Grădișteanu, nici din
nume, nici din figură, cu toate că îl
votase și d-sa cu o zi mai înainte.

Se putea congres fără Moș Teacă?

POEZIE ȘI PROZĂ

Un fel de Werther el, și ea Charlota.
Duios, la braț se plimbă prin grădina:
— Parfum de nard ești, chip de Dumnezeu!
— Tu mă impresori cu raze de lumină!

Se-asează pe o banca. Dar e mută
Iubirea. Par'că e templu de 'nchinare;
Ar vrea nespun ca vorba lui suavă
Să-î stoarcă lacrimi de induișoare.

Și 'necet cu brațul o prinde de corsaj —
E'n sufletul și gîndul lui tot Raiul.
Tirziî simte pe mină ceva rece:
Din nas cursese Miței guturaiul...

C. Coseo.

EPIGRAME

Moș Teacă și cu-a lui consoarta
Visează 'n pat spre dimineață:
— El armele cari daî moarte
Ea armele cari daî viață.

AUTORULUI I. ADAM

Adame, biblicul tău nume
Ori-ce discuție o curma.
Ca om, ești cel d'întîi în lume;
Ca scriitor ești cel din urmă.

UNUI BARD

Poete 'n valuri de cerneală,
Inneci ideile-ți mîhnite,
Dar dacă muzele te 'nșeală
Nevasta vor să ți-o imite.

UNUI CIOCLU

Eram pe moarte și-ai venit
Să-mi faci o vizită grăbit, —
Ia bolnăvește-te mai greu,
Să-ți întorc visita și eu.

CERTIFICAT

Poetului Ludovic Daus

Am suferit, iubite domn,
În tot-d'auna de nesomn,
Dar pe Eglé de cînd citesc,
Sunt vindecat și-ți mulțumesc.

VOLUMULUI „VISE ȘI LACRIMI“

Bocescule, crează-ți vise!
Tu ești poet ajuns acum,
Căci cititorii varsă lacrimi
Pentru cinci lei dați pe volum.

Cincinat

Dom Paladu s'a întors în țară de la Karlsbadu pentru a împăca pe liberalii nemulțumiți.
Membrii marcanți ai partidului i-au făcut o entuziastă manifestație, de simpatie, care a durat pînă noaptea tîrziu.

UN SFAT FINANCIAR

D. Dim. Sturdza, președintele consiliului de miniștri și ministru de finanțe, a declarat la întrunirea din Brăila că nu va mai pune alte dări, iar funcționarilor cari i s'au plîns că cu lefurile actuale reduse suferă mari greutăți în traiul lor, le-a spus să mai postească, căci Statul pătîmește de lipsă de bani și dări a pus destule.

Or, alte nouă împrumuturi străinătatea nu ne mai dă, ne mai avînd încredere, și chiar dacă ne-ar mai da, ar fi mari desavantaje, cari ar duce

Statul iute la faliment. Deci, pentru a scăpa țara din actuala criză financiară și a alimenta budgetul Statului fără mari dificultăți și comotțiuni pentru contribuabili, propun d-lui ministru de finanțe să presinte cît mai urgent Camerilor legislative o lege prin care să fie obligat tot individul de ori-ce naționalitate din țară, de la etatea de 15 la 60 de ani, să postească numai cu pîine și apă cîte o zi pe fie-care lună, alegîndu-și ori-ce zi din acea lună, și diferența costului de cheltuială obișnuită a zilei aceleia, după starea și obiceiul traiului fie-cărui, să o plătească cu bani la tesaurul

Statului, trimestrial, prin perceptori, după un recensămînt și comisiuni locale de constatare ca și pentru cele-lalte dări. Persoanele ce nu ar vroi să postească vor fi libere să facă aceasta, însă tot vor fi obligate să plătească fiscului prețul zilei lor de post.

Cu modul acesta, s'ar strînge în cîți-va ani mai multe milioane lei, și scăpînd țara de datorii, d. Dim. Sturdza va bine merita de la patrie.

Un Băcăuan.

NEA IANCU NU BEA!

Nea Iancu bea? Ce calomnie!
E omul cel mai cumpătat;
Bea, însă cu economie,
Programul său e măsurat.

De dimineață cind se scoală
Bea la Gurguzi un coniac;
E bun, te scoală după boală,
Te aranjează la stomac.

Nainte de dejun, în fugă,
Un pelinaș de trei-zeci bani
În Cișmigiu la «Buturugă»
Ș'un sprit la Delateșani.

La Șerbănescu, pentru masă,
Îa un clondir de vin Bordo,
Și pînă cind să plece-acasă
Mai bea și-o drojdie mișto.

Se suie-apoi într'o trăsură
Oprind la Kosman pe birjar,
Ca să se mai clătească 'n gură
C'un păhărel mic de nectar.

Dar ast-fel pofta de mincare
Stricindu-și-o, — bea trei mastici
Pe repezeală, în picioare,
Lingă teighea la Tripcovici.

Și cine oare'l osîndi-va
Că, după prînz, bea șase țapi
Gustoși la Cooperativa?
E-un bif de care-i greu să scapi.

La Sărindar își ia cafeaua
Și-ascultă teatrul lui Macri,
Iar la Mitică, cu ocaua
Bea mișmaș spre-a se răcori.

Și foarte rar, la două zile,
Face vr'un chef mai măricel;
Atunci, rezon, bea și opt chile...
Destul bietu rabdă el!

Tarascon

CUTIA CU SCRISORI

Săracul d. Băicoianu!

Primum următoarea scrisoare căreia îi
dăm loc cu plăcere:

D-lui Coco la „Zeflemeaua“

Mă rog nu uitați a recomanda musea-
lului *cu galoși* care are să plimbe pe d.
Băicoianu pe la toate instituțiile de unde
incasează lefuri, diurne, tantieme și jetoane
de prezență gras plătite, că mai are să-l
ducă:

1) Pe la societatea de asigurare «Na-
ționala» unde bietul d. Băicoianu este vice-
prezidentul consiliului d'administrație.

2) Pe la societatea de reasigurare «Pa-
tria» unde este membru în consiliul d'ad-
ministrație.

3) Pe la Primăria Capitalei unde este un
membru influent al consiliului comunal, etc.

Un cititor.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Bârlad

D. Vlahuță a omis, din greșeală, rindurile de
mai la vale cind a rescris în Geografia pitorească
a României, orașul Bârlad; acum în urmă aflăm
dintr'o sorgintă sigură că va insera în geografia
d-sale operă și poeticele amănunte pe care le voi
expune aci.

Bârladul e un oraș din centrul Moldovei așezat
pe dreapta și stînga riului cu același nume; iar
riul cu același nume curge prin centrul orașului
și pe sub podurile construite peste el; frumoa-
sele lui maluri cari ar fi verzi dacă n'ar fi ca-
fenii, sunt presărate ici și colo, întocmai ca ste-
lele pe bolta cerească din dreptul acestui oraș,
cu diferite servicii de porțelan transformate în
hîrburi, cercuri de pe la buțile băcăniilor, mură-
turile scoase la pensie și la malul Bârladului de
onor. matroane locale, cirpe, piese anatomice ale
sistemului osos, etc., etc.

Apa, cu o culoare changeante între negru-gal-
ben, e navigabilă pentru pisicile și ciuit morți
în localitate. Locuitorii sunt de două genuri:
masculin și feminin; genul neutru e reprezentat
prin biciclistele urbei.

...De toate are acest oraș, numai corespondent
la „Zeflemeaua“ n'are, și de aceea subsemnatul,
vizitîndu-l pentru prima oară, își descrie impresi-
unile aci.

Cum am intrat în grădina publică, trec pe
dinaintea mea două domnișoare din corpul di-
dactic, pe bicicletă.

Una din d-re, emoționată de tot de prezența
citor-va tineri «fluterei șagălnici» da cu bicicleta
peste o tinăra d-ră telegrafistă ce se preumbla cu
o nepoată a d-sale. O secundă și bicicleta revol-
tată își arunca stăpîna într'o poziție contrară le-
gei de equilibristică universală cind merge omul
în picioare.

Cavalerii sar, onoarea e salvată ca și bicicleta
care acum era stricată, dar singur mecanicul a
declarat că așa era din Atelier....

Intr'un frumos boschet de lingă bufet doi domni
și trei doamne aranjase un mic maus întrerupt
de niște calificative pe cari nu le putem califica
de cit ca incalificabile. Ai carte, ai parte...

Detaliu important: În oraș sunt două regi-
mente, unul de roșiori și unul de infanterie.

Aviz sexului frumos.

Nae Sensitivu

Piatra-Neamț

Situația liberalilor locali e foarte sdrun-
cinată și toată lumea le prevede o mare
înfringere în viitoarele alegeri comunale.
Purtarea șefilor față de soldați e ne-
dreaptă. Așa, nu voi releva de cit cazul
d-lui N. Brinzărescu, fost deputat în le-
gislatura 1895-99. Și pentru a arăta ne-
dreptatea ce se face acestui valoros soldat
liberal, cred necesar să dau cititorilor
cite-va notițe biografice despre d-sa.

Pînă la 1893 nimeni din Piatra-Neamț
nu bănuia grozava erupțiune ce trebuia
să facă marele talent oratoric al conce-
tășeanului N. Brinzărescu; cunoscut pînă
la această dată ca un modest negustoras
de brînză, unt și alte metăluri ca: lan-
țuri, ceasornice, inele, plus mica fabrică
de turnătorie din beciu; la 1893 zic, se
întimplă un mare eveniment: Doctorul
D. Cantemir, acum repozat, se retrage la
pensie. Petrenii organizează un banchet
monstru în onoarea doctorului. La acest
banchet N. Brinzărescu ridică magistralul
toast, cu care s'a făcut renumit, începînd
ast-fel: «În sara din eastă sară etc». De
sigur că acest fapt n'a putut să rămînă
neobservat și atunci liberalii asistenți la

banchet au hotărît să treacă acest eve-
niment în cartea lor de aur.

În Ianuarie 1897, la vacanța unui loc de
deputat colegiul I, liberalii, spre a răs-
plăti marele servicii ca: discursuri, mare
contingent de voturi, adus la alegerile
din 1895, de N. Brinzărescu, îl aleg de-
putat. De la această dată omul nostru își
începe adevărata sa carieră politică. În
călătoriile de la Piatra la București și vi-
ce-versa umbla în călțuni prin coridoarele
și cupeurile vagoanelor, să nu turbure li-
nistea celor l'alți călători.

Ca reprezentant al națiunii s'a achitat
conștiincios de mandatul său. De și n'a
ținut vre-un discurs măcar cit de mic,
totuși cind vorbea vre-un orator al opo-
sității era tare în intreruperi, bine înțe-
les dacă se găseau alți deputați cari să
întrerupă, cu care ocazie își asocia și mor-
măiturile sale la intreruperile celor l'alți.
Din această cauză și-a atras muștrăile
d-lui C. Popovici, care la un moment dat
l'a apostrofat cu vorbele:

— D-le Brinzărescu, dacă mai continui
să mormăești, să știi că scot la iveală do-
sarul alegerei d-tale.

Ce e drept, de atunci n'a mai mormăit.

În vara anului 1898, căutînd să se in-
formeze singur de mersul instituțiilor fă-
rei și de respectarea legilor, a vizitat toate
localitățile județului Neamț. Ajuns la
monastirea Agapia s'a adresat maicei Ar-
hondare care-i eșise în întîmpinare la
scară, zicîndu-i să-l conducă în camera re-
servată Deputaților. Arhondara ne cam
pricepînd ce vrea, l'a purtat prin toate
camerile de la No. 1 pînă la 20; dar la
fie-care se arăta nemulțumit, zicînd că
nici una din aceste nu poate fi a depu-
taților. Atunci arhondara, care nu înțelegea
de loc, l'a condus la camera 00 zicîndu-i:

— Aici poate e oadaa aia de care vor-
biți d-voastră.

La 1899, prin disolvarea Parlamentului,
N. Brinzărescu a reintrat în rindurile mu-
ritorilor comuni. Pentru a face cunoștință
cu toate clasele sociale și să poată ști
ce reforme ar putea propune cind națiunea
îi va incredința din nou vre-un mandat,
anul trecut avînd a merge la Iași, pînă
la Bacău a călătorit în clasa II, iar de
acici la Iași în clasa III.

Vara trecută A. S. R. Prințul Ferdi-
nand, trecînd prin Piatra N. a avut o-
noarea să facă cunoștința lui N. Brinză-
rescu. După prezentare N. Brinzărescu a
adăogat și obișnuita formulă:

— Imi pare bine de cunoștință.

Văzînd pe Prinț incurcat că nu poate
găsi vre-un subiect de vorbă i s'a adre-
sat cu vorbele:

— Mai poftim pe la noi, că ne faceți
plăcere.

În viața socială N. Brinzărescu e foarte
considerat; și are pentru ce: Dobîndă
nu ia de cit 10 % pe... lună. Pontează
cite 100 pe fie-care tablou; băeții din
prăvălia d-lui colindă pe la case și să
interesează pe unde trebuie brînză și unt.
La chefură poruncește lăutarilor să'i cinte

«In grădina la Mimița»; dar nu prea le dă bacșis.

Numai ticălosul de Dumitrăchel îi face necaz la cărți. Dacă se găsește vre-o rublă ce nu sună bine, se adresează chelnerului:

— Asta du-o și o schimbă la Brinzărescu.

Și ca să mă întorc de unde am plecat, știți de ce liberalii nu l-au mai ales deputat pe Brinzărescu? O bagadelă, un moft, pentru că a votat cu conservatorii la alegerile județene din 1899, ca să i se îngăduie să fină banca ce o avea mai de înainte la ușa prăvăliei.

Nu-i vorbă, s'a scuzat el Brinzărescu către șefii liberali:

— V'am spus să contați tot-d'auna pe mine, sunt liberal neclintit, cind sunteți la putere.

Eu socot că liberalii, pentru a nu împinge prea departe ingratitudea lor față de Brinzărescu, ar trebui să i reserve demnitatea de primar în viitoarele alegeri comunale. Mai rar așa bărbat.

Kilogram.

Constanța

Lumea a fost în tot-d'auna ingrată și nerecunoscătoare. Cu toții știm aceasta și mai virtos suntem pătrunși de faptul că, alături de ideile mari, veșnic incolțește ura și invidia oamenilor simpli și mai ales a celor interesați.

Doctorii din oraș, pe de o parte înmărmuriți de curajul și competența colegului și elevului său; iar pe de alta înspăimântați de reușita acelei celebre operații, văzându-și pozițiunile amenințate și clientela perdută, aleargă cu toții la București și supune cazul consiliului sanitar superior, care la rindul său a fost îngrozit de o așa operație rămasă pînă atunci necitată și necunoscută în analele medico-hirurgicale.

Consiliul sanitar, luînd și avizul celorlalți confracți, decid în unanimitate înțiii a nu permite nici un fel de dare de seamă asupra operației, ca ast-fel să rămînă necunoscută străinătății, care cu drept cuvînt s'ar fi alarmat de constatarea și ope-rarea acestui caz patologic-hirurgical.

Și al doilea, sub cele mai aspre amenințări să trimită proiectul ghetelor unui sindicat de cismarii.

Cismarii, fiind puși la cale de doctorii, dar mai pre sus de toate, văzîndu-și existența lor amenințată: căci ast-fel de ghete ar fi durat cit o viață de om și tot de o dată nu s'ar fi mai văzut la nimeni picioare schilodite, poate tot de ei, s'au decis și ei să declare că fabricațiunea unei asemenea perechi de ghete este imposibilă și irealizabilă nici în cel mai depărtat viitor.

Din această intrigă au eșit trei mari rele:

1. Eminentul doctor, expunîndu-și vederile sale în această mare cestiune și din cauza luciului prea scripitor al aparatelor cu cari a făcut operația, și-a pierdut vederea, spre marea durere a vivanțelor dame, ce este chemat să viziteze, și ast-fel s'a făcut impropriu științei medicale într-un mo-

ment critic, cînd se simțea sau poate mai mult simțea el nevoe de luminile sale.

2. Sichimidys, depunînd toată iscusința sa în deplina reușită a operației, și a arătat geniala sa putere hirurgică și și-a demascat prea de timpuriu largul său spirit inventiv; din care cauză și-a atras dușmănia confracților din întreaga țară și a mai multor oameni de știință din Europa.

3. Bietul Ovidiu stă tot posomorit, privindu și picioarele și se gîndește la răutatea omenească care l-a lăsat să emneze tot dîscuț.

În urma succesului obținut, eminentul doctor, oropsit de confracți tocmai din cauză că ocrotea și îndruma pe adevărata cale medicală pe iscusitul Sichimidys, l-a rugat să grăbească cu examenele, ce i prepară un viitor strălucit și o carieră sigură în corpul medico-militar român, fiind un băiat muncitor și de mare talent.

Sichimidys, îmbărbătat de laudele dascălului său și de osanalele ce i trăgeau compatrioții, și ia înima în dinți, — adică cam ce ați fi poftit să și ia, — părăsește țara, se duce la Athena și «după șcuta vreme a obcinuto diploma».

Cîmpulung

Lui Lazăr P.

Sunt în ajun d'a pleca cu tine la Slănic. Sunt în ajun d'a pune o distanță de 19 km. între orașul Cîmpulung și Slănic. Ce bine îmi pare! Copitele cailor de la trăsura rotopind prin iarba ce se înalță răsfațată, mi or aduce aminte de bolovanii stradelor din cetatea lui Radu Negru; mi-or vorbi de atîția și atîția iluștri: de baronul, de nake, de X, și alți întemeietori ai regatului rumîn (cum ar zice Carageale).

Prea ești proaspăt în satul nostru; prea ești încîntat de poziția lui! Lasă d'o parte biblioteca ta; lasă d'o parte pe Tolstoi, lasă la dracu pe Ibsen, Hauptman, și pe alți cugetători, cauta și vezi ce e aci la noi!

Din filosofia dramei «Laboremus» prinde numai ideea frumosului, și ridicînd ochii dupa carte, mai gîndește-te la tipuri cari, de nu sunt de plins, sunt caraghioase.

Literatura aici? Orașul nostru e numai pentru caraghioslic. De mergi pe stradă e caraghioslic trist pentru picioare; de mergi în județ e trist caraghioslic pentru tine; de visezi, visezi urit pentru meseria ta.

Să plîngi în catunul asta? De-ai plînge ai fi nebun, și de ești nebun te asimilî cu atîția d'aici!

Cînd o saltea de paie s'a schimbat în saltea de lînă, cînd un Katrima are credere la ai săi de sus, mai visezi la alte alea?

Lumea e așa, nu inchipuită, nu lumea lui Alfred de Musset autorul sublim al poemei «Rolla». Portărelul nu se împacă cu Zola, nici Allais cu Pripici.

Belelădya

GU CETĂRI

Speranța e plînea nenorociților.

(Ch. Monselet).

Moartea e dintre toți musafirii cea mai anunțată și cea mai puțin așteptată.

(Xavier).

Fie-care aude numai ceea-cu vrea să audă.

(Goethe).

Secretul e tocmai ca și o pată de pe costum, cu cit cauți ca să o ascunzi cu atît s'arată mai mult.

(Carmen Sylva).

Ceea-ce mă întristează cite o-dată e că geniul are mîrgini și prostia n'are.

(Dumas père).

Amiciția se sfîrșește unde începe împrumutul.

(Dumas fils).

„ÎN RIVAL“

Mița, 'n roche de percal,
Șade 'n poartă p'un butuc
Și privește cum la bal
Băeți, fete, glonț se duc.

Și din gură bombănînd
Tuturor le dă «bonsuar»;
Iar cu gheata rînd pe rînd
Nuci ea sparge pe trotuar.

Leanca văduva 'n papuc
O descoase blînd, discret:
— Cum, țățico, nu te duci
Cu Stănică la «Complet»?

— I! m'as duce, să mă crezi,
Zice ea, și chiar la bal,
Da nu pot, că fin'că vezi
Țafo, sintem... în rival!

Gest.

In editura librăriei I. Dumitrescu din Tecuci, au apărut cărți poștale ilustrate cu pozițiunile cele mai pitorești din România, colorate.

Seria de 35 bucăți costă numai 4 lei, lei, expediate franco.

Indemnăm pe amatori să și îmbogățească colecțiunile lor cu aceste admirabile cărți poștale.

Domnii abonați cari și-au schimbat domiciliul sunt rugați să ne comunice printr'o carte poștală noua d-lor adresă pentru a le putea expedia ziarul.

A apărut și se vinde numai în București, cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefață datorită eminentului critic român Tarascon.

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZIILE POSTUME de M. Eminescu

cu o precuvîntare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, eștinătate cu care domnii editori ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-au obicinuit pînă acum.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat în Str. Riureanu, 2

(Îngă Palatele Justiției și al Poștelor)

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

BUCUREȘTI

ADRESE DE AVOCAȚI

G. G. Stroescu, Aureliu 24
 N. I. Flămînda, Polonă 11
 V. Grigorescu, Bul. Elisabeta 4
 Amedeu Lăzărescu, Sf. Spiridon 8
 C. Cernescu, str. Tudor-Vladimirescu 4
 Comșa, Dionisie 72
 V. Ștefan, Apolodor 6
 Moscuna, Luterană 27
 Em. Pantazi, Olari 2
 Florescu, Calea Victoriei 232
 Moșoiu, Calea Plevnei 87
 Sipsomo, Dionisie 27
 P. Stroescu, Corbu 9, Isvor
 Stănescu, Armenească 9
 Dobrescu, Mihailu-Vodă 71
 Diamandescu, Sevastopol 3

Ceruleanu, Calea Moșilor 201
 Vladico, Mercur 10
 Dragomirescu, Calea Rahoiei, 5
 Mih. Valeriu, Belvedere 3
 Leoveanu, Calea Griviței 135
 Colceag, Calea Plevnei 84
 Theodor Seimeanu, Colței 8
 M. G. Petrescu, Riureanu 2
 Nic. Popovici, str. Tudor-Vladimirescu 15

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat
 ADVOCAT
 Str. Tudor Vladimirescu, 15
 BUCURESCI

TEATRU BOULEVARD

(SALA EFORIEI)

SÎMBĂTĂ 8/21 IUNIE A. C.

— Orele 9 p. m. —

PENTRU
DOBROGEA

Conferință ținută de
 MIRCEA G. PETRESCU

Post magistrat și Primar al Tulcei,
 AVOCAT

INTRAREA GENERALA 1 LEU

Inceputul la 9 ore scara

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
 ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA
A. ALTAN

FURNISORUL
 Curții Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
 PENTRU
OXIGEN
 LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. ȘERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —

Se găsește în permanență :

Delicioase **ICRE Negre de Taigan**
 Cea mai bună **SUNCA** de Praga
ROMURI Originale de Brem
UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
VINURI de MASA și de DESSERT
 Deposit de **CEAI POPPOFF**
 Singurul deposit cu toate mărcile
 cunoscutele fabrici de
SAMPANIE cu pretul fabriciiilor.

FAINA
 Moara Andrei Popovici
 Obor, Târgul Moșilor
 — BUCURESCI —

Anunță pe d-nul fabricantul de pâine
 și comerșantul de făină că vinde făina
 cu prețul de fabrică.
 A se adresa sau la administrația
 morei sau la biroul din str. Lipșeani
 No. 88, în fața grădinei Sf. Gheorghe.

A apărut : **Din rătăcire**, piesă originală
 într'un act în versuri de d. Lucian Tuftă-
 neanu-Titu. — Prețul 1 leu.

S'a pus în consumație **VINURI DIN RECOLTA NOUA** S'a pus în consumație
 DIN VILE

ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)
 75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE și NEGRE din DIFERITE RECOLTE
 Tâmbioasă, Pelin, Rachiu, Urdă și Cremă de Buștea, Unt, Făină, Mălaiu,
 Griș, Miere în faguri și liquidă, Pește, etc.

VIZITATI DECI MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI
 Unde toate mărfurile mai sus enumerate se vind pe
PREȚURI MAI MULT DE CÂT MODESTE
 COMPARATIV CU CALITATEA LOR SUPERIOARĂ

Cumpărați de sărbători numai Făina «Știrbey» care se găsește în săculețe de 3-5 Kgr.,
 la toate Magazinele de Coloniale din Capitală și Provincie.

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA
COOPERATIVA
 — PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci : excelentele mîncări reci, Berea Oppler (Peș) de calitate
 superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei
 berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.